

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego wpłynęło do urzędu powiatowego w Dukli w drodze składki 11 złr 65 $\frac{1}{2}$ c. wal. a. i pieniądze te zostały już odesłane przełożonemu obwodu tarnowskiego.

Gmina miejska w *Sniatynie* w obwodzie kołomyjskim postanowiła uposażyć pomocnika nauczycielskiego przy tamtejszej szkole głównej roczną płacą 300 zł. w. a. z kasy miejskiej pod warunkiem, ażeby nietylko wykładał przydzielone sobie przedmioty w szkole głównej, ale oraz uczył śpiewu i muzyki młodzież tamtejszej szkoły głównej i niższej realnej.

Okazana tem troskliwość o poparcie oświaty ludu podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 3. sierpnia. Od lat dwunastu istnieje w państwie austriackim na mocy ustawy prowizorycznej z d. 26. marca 1850 instytucja izb handlowo-przemysłowych. Instytucja ta aż do najnowszych czasów była jedyną reprezentacją materialnych interesów, jedynym organem mogącym wywierać przynajmniej pośrednio wpływ na odnoszące się do interesów materialnych postanowienia i uchwały rządu, któremu z mocy prawa przedkładała życzenia i potrzeby klasy handlowo-przemysłowej do słusznego uwzględnienia. Nie dziwi więc, że instytucja ta w epoce swego dotychczasowego istnienia, kiedy w innych sferach życie publiczne prawie zupełnie obumierało, zajęła w większej części krajów koronnych tak poważne stanowisko w obec ludności i rządu, iż się stała jedną z dzwigni rozwoju konstytucyjnego. Wiadomo bowiem, że izby handlowe na zapytanie rządu w roku 1860, w jaki sposób zapobiedzby się dało deprecjacji waluty, prawie jednogłośnie „nadanie konstytucji państwa” jako główny środek ku zaradzeniu wszelkim szkodom państwa zaproponowały.

Istnienie instytucji izb handlowo-przemysłowych zdaje się przeto być zapewnieniem we wszystkich prowincjach monarchii austriackiej. Ale jak wszystkie instytucje państwa w obec zmienionych podstaw prawno-politycznych zastosować się muszą do organizmu konstytucyjnego i do kompetencji najwyższych politycznych ciał reprezentacyjnych, tak też i ustawa, tycząca się urzędzenia izb handlowo-przemysłowych, powinna ulegć zmianie w duchu konstytucyjnym.

Z tego powodu Jego Excel. p. minister handlu wezwał okólnikiem wszystkie izby handlowo-przemysłowe w całej monarchii, ażeby na podstawie dotychczasowych doświadczeń objawiły swoje zdanie, jakie zmiany w teraźniejszej prowizorycznej ustawie uważają za potrzebne, ażeby instytucja izb handlowo-przemysłowych jak najpomyślniej rozwinąć się mogła. Na podstawie zdań i wniosków, przedłożę się mających przez izby handlowe, zamierza Jego Excel. p. minister wypracować projekt nowej ustawy, który w drodze prawodawczej ma otrzymać moc obowiązującą w całej monarchii.

Kwestya reformy izb handlowo-przemysłowych jest tak ważna, iż uważamy za nasz obowiązek zwrócić na nią uwagę powszechności, i czujemy się powołani jako organ krajowy, poczynić co do tej kwestyi, o ile także naszego kraju się tyczy, niektóre uwagi.

I.

W Galicyi z Wielkim Księstwem Krakowskim istnieją obecnie, jak wiadomo, trzy izby handlowo-przemysłowe, mianowicie: we Lwowie, w Krakowie i w Brodach. Do okręgu lwowskiej izby należą obwody: Lwowski, Przemyski, Sanocki, Samborski, Stryjski, Żółkiewski, Stanisławowski i Kołomyjski, do okręgu izby krakowskiej należą Krakowskie, tudzież obwody: Bocheński, Wadowicki, Sądecki, Tarnowski i Rzeszowski; izba natomiast brodzka obejmuje obwody: Złoczowski, Czortkowski, Tarnopolski i Brzeżański.

Podział ten kraju naszego na trzy okręgi pod względem interesów handlu i przemysłu, niezupełnie zdaje się odpowiadać rzeczywistym potrzebom. O ile bowiem Kraków i Lwów ze względu na położenie swoje stanowią istotnie dwa punkta główne ruchu handlowego i przemysłowego w obwodach, które do okręgów izb handlowych w Krakowie i we Lwowie należą, o tyle Brody niemogą być uważane za punkt, w którymby się koncentrował handel i przemysł czterech obwodów, należących do okręgu tamtejszej izby. Brody bowiem jako miasto wolnego handlu, same tylko mają cechę odrębną pod względem interesów handlu i przemysłu, obwody zaś Złoczowski, Tarnopolski, Czortkowski i Brzeżański zupełnie te same mają interesa pod względem handlu i przemysłu, co inne obwody wschodnie, przydzielone do okręgu izby Lwowskiej. Ta wspólność

interesów handlowo-przemysłowych w wszystkich obwodach wschodnich objawia się w całym ruchu handlowym, który szczególnie od czasu, jak kolej żelazna doprowadzona została do Lwowa, głównie i prawie wyłącznie we Lwowie się koncentruje. Przydzielenie więc rzeczonych czterech wschodnich obwodów do okręgu izby handlowej Brodzkiej, nie odpowiada naszym zdaniem rzeczywistej potrzebie, owszem z wielu względów utrudnia pogląd na interesa materialne, które jak się wyżej rzekło, wszystkim obwodom wschodnim kraju są wspólne. Zdawałoby się więc rzeczą stosowną, gdyby do okręgu izby Lwowskiej w skutek zamierzonej reformy przydzielone zostały także owe cztery obwody obecnie do izby Brodzkiej należące. Miasto Brody samo jako odrębny swój interes mające, mogłoby mieć swoją własną izbę handlową, któraby ten odrębny interes zastępywała, albo mogłoby mieć dla zastępstwa swoich specjalnych interesów w izbie Lwowskiej osobny komitet stały, złożony z delegatów przez stan handlowo-przemysłowy Brodzki wybrać się mających.

Sprostowanie.

W artykule umieszczonym w części nieurzędowej w nr. 176 Gazety naszej w sprawie fundacyi ś. p. Wincentego Łodzi Ponińskiego, zaszła w ustępie działym pomyłka. Zamiast: zapadły kupony po części (z 36.000 zł.) powinno być: (38.300 zł.)

Monarchia Austriacka.

Lwów, 3. sierpnia. (Sprostowanie.) „Gaz. narodowa” doniosła w ostatnim numerze swoim, że we czwartek dnia 31. lipca były wszystkie wojska skonsygnowane w koszarach.

Mozemy zapewnić, że w dniu tym oprócz zwykłych ostrożności wojskowych na przypadek pożaru, niewydawano żadnych innych rozporządzeń załodze wojskowej, i że przeto mylną była wiadomość o skonsygnowaniu wojska w koszarach.

(Ofiara lejalności.) Z **Jarostawia, 27. lipca** donoszą nam, że tamtejszy dzierżawca propinacyi Chaim Reiser ofiarował się na pamiątkę wyzdrowienia Jej Mości Cesarzowej sprawić portrety Najjaśn. Państwa z tym warunkiem, ażeby umieszczone były w biurze szefa obwodu przemysłowego, i przeznaczył na to kwotę pięćdziesiąt złotych w. a.

Wiedeń, 2. sierpnia. (Nowiny dworu.) Jego Mość Cesarz przyjmował przedwczoraj zrana wiele osób na audyencyę, między innymi także sędzię kuryalnego hr. Apponyi; a później zwiedzał Najjaśniejszy Pan miejsce eksplozy na błoniach Simmeringu i pogorzelnisko w Mólkerhof.

(Stan z zdrowia Najj. Pani.) Według „*Neue Zeit*” pewna pani w Ołomuńcu otrzymała list z kancelaryi gabinetowej Jego kr. Wysokości księcia Maksymiliana Bawarskiego, który jest nowym radośnym dowodem szczęśliwego powrotu naszej ukochanej Cesarzowej do zdrowia. List ten za zezwoleniem osoby, do której był pisany, ogłoszony, jest następujący:

„Jego kr. Wysokość książę Maksymilian Bawarski otrzymał pismo W. Pani do Niego adresowane, wraz z załączoną receptą. Jego kr. Wysokość dał mi zlecenie wyrazić W. Pani najuprzejmiejsze podziękowanie za okazaną przez tę korespondencyę życzliwą przeczność, a w szczególności za czynny udział, który W. Pani w obec stanu zdrowia Cesarzowej Jej Mości, córki Jego Wysokości, okazujesz.

Jej ces. Mość, której cierpienia w ostatnich czasach nie były już płucowe, stanowczo do zdrowia powraca; a nadto Jej ces. Mość w zamku Possenhofen sprawia wszystkim obecnym wielką radość, że codziennie przechadzać się może, co czyni niezawodną nadzieję, że Jej ces. Mość niezawodnie już wkrótce zupełnie zdrową będzie.

Wywiązując się z najwyższego zlecenia, piszę się z uszanowaniem.

J. Herd,

sekretarz kancelaryi książęcej.

Mnichów, 26. lipca 1862.

(Posiedzenia izby deputowanych z 31. lipca i 1. sierp.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z 31go z. m. odczytał najprzód *Ryger* sprawozdanie wydziału finansowego o rubrykach *stempli, tax i należności od spraw sądowych i nabytków prawa*. Wszystkie wnioski i życzenia wydziału przyjęła izba bez debaty.

Dalej przypadła rubryka: *myta*. Wydział oświadczył się przeciw podwyższeniu należności mytowych, a izba przyjęła ten wniosek bez debaty.

Potem zdawał sprawę *Degli Alberti* o rubryce *niestałych podatków*, a mianowicie najpierw o *dochodach z loteryi*.

Stamm przemawiał za zupełnem zniesieniem loteryi, a *Brosche* popierał ten wniosek. Po oświadczeniu prezydenta, że wniosek ten musi być uważany za samodzielny i osobno załatwiony, przyjęła izba odnośnie wnioski i życzenia wydziału.

Ten sam sprawozdawca zdawał sprawę o rubryce *puncerunku i cymmentowania*. Wniosek wydziału utrzymał się bez debaty.

— Przy rubryce *cel*, o której zdawał sprawę *Degli Alberti*, przemawiał *Lapenna* za utworzeniem wolnego portu w Spalato, jeśli nie mają być zniesione cła w całej Dalmacji, i radził wezwać rząd, ażeby na przyszłej sesji wniósł projekt w tej mierze. *Ijubissa* zaś żąda, ażeby cała Dalmacja ogłoszona została jako terytorium wolnego portu.

Jego Excel. *minister finansów* uznał tę sprawę za bardzo ważną, i oświadczył, że rząd nie miałby nic przeciw podobnemu wnioskowi. Przy głosowaniu utrzymał się jednakże tylko wniosek *Lapenny*.

Następnie załatwiono rubrykę *połączonych należności* przyjęciem wniosku wydziałowego.

Podobnie stało się z rubryką *rozmaitych dochodów*, o której zdawał sprawę *Taschek*.

Potem odczytano po raz trzeci i przyjęto ostatecznie uchwały powzięte wczoraj co do rubryki *sol*.

W końcu wytoczyła się dłuższa, nieco debata nad projektem ustawy względem *przedaży promesów pożyczki loteryjnej*. Wydział proponuje izbie przyjęcie odnośnego projektu ustawy.

Winterstein radzi opuścić niektóre obostrzenia w projekcie, i przemawia za odroczeniem debaty do pierwszych posiedzeń w miesiącu wrześniu. *Ryger* zbijał całkiem projekt ustawy, utrzymując, że ani podaje dostateczne gwarancje publiczności, ani zabezpiecza dochodów rządowi. *Giskra* zbijał te zarzuty, ale oświadczał się także za odroczeniem debaty; jednak po przedstawieniu Jego Excel. *ministra finansów*, że sprawę tę wypada jak najspieszniej załatwić, upadł przy głosowaniu wniosek *Wintersteina*.

Posiedzenie z 1. sierpnia było z początku poufne; dopiero o godzinie 10tej wpuszczono sprawozdawców i publiczność do trybun.

Prezydent rozpoczął posiedzenie odczytaniem interpelacji *Zelenyego* do ministra stanu względem używania języka czeskiego do wykładu nauk w czeskich i morawskich gimnazyjach.

Z porządku dziennego przypadła specjalna debata nad projektem ustawy względem *przedaży promesów pożyczki loteryjnej*, ale przerwał ją nowy wniosek *Herbsta* względem odroczenia debaty, który izba przyjęła.

Wniosek *Tintego*, ażeby przy odroczeniach ustawało pobieranie dyet z dniem 15. po odroczeniu, i żeby tylko ci deputowani pobierali dyety, którzy pracują w wydziałach, ma być drukowany i w swoim czasie wzięty pod obradę.

Jego Excelencya *minister handlu* odpowiadał na interpelację *Dworzaka* względem wykładu ustawy górniczej.

Steffens proponuje, ażeby przyszłe posiedzenie nastąpiło 15. września. Izba przyjęła ten wniosek, i na tem skończyło się posiedzenie o godzinie 11 $\frac{1}{4}$ przed południem.

Anglia.

Londyn, 31. lipca. (Składka na ubogich w Lancashire. — Wicekról Egiptu.) Królowa przyczyniła się do składki urządzonej przez lorda Derby dla ubogich w Lancashire kwotę 2000 f. szt. W liście do lorda Derby, w którym pułkownik Phipps przesyła tę kwotę, powiedziano, że Królowa, jako księżna Lancastru ma prawo przyczynić się do tej składki.

Wicekról Egiptu robi przygotowania do wyjazdu z Anglii, zaczyna bowiem zegnąć rozmaite znakomości, które okazywały mu swoją uprzejmość, na sposób orientalny, jak np. małżonkę majora Manchesteru przepyszny złotym naszyjnikiem z brylantami.

Według depechy telegraficznej z Londynu z dn. 1. sierpnia oświadczył *Layard* na posiedzeniu izby niższej w dn. 31. lipca, że istnieje umowa między Anglią a Francją, mocą której przywóz soli angielskiej ma być traktowany według taryfy belgijskiej.

Francya.

Paryż, 31. lipca. (Posyłki do Meksyku. — Wiad. z Kochiuchiny.) Na pokładzie parowca „Tureoise“, którym jen. Forey do Meksyku odplynął i parowca „Yonne“ który jednocześnie z Cherbourga wypłynął, znajdują się 20. batalion strzelców, szwadron huzarów, kilkadziesiąt artylerzystów i 72 mulów do pociągów artylerji.

Eskaadra kap. Pothuan składa się z dwóch fregat i 4 pomniejszych statków parowych. Ma ona krążyć około brzegów rzymskich; eskaadra zaś *Rigault de Genouilly* okazać się ma na wodach sycylijskich.

Według ostatnich doniesień *Patrie* z Kochiuchiny, Cesarz Tu-duk zapłacił ma Francji 21 milionów franków a Hiszpanii trzy miliony wynagrodzenia za koszta wojenne w przeciągu lat dziesięciu. Prócz tego trzy porty w Tunkinie otwarte być mają dla handlu francuzkiego, katolicy zaś i misjonarze mają używać wszelkiej swobody. Z prowincyj zabranych Francją 3 przy sobie zachowa, jedną zaś *Viu-Loug*, Anamitom powróci.

Według raportu jen. *Lorencez* z *Vera-Cruz* d. 1. lipca stan zdrowia korpusu ekspedycyjnego zupełnie jest zaspokajający, a duch wojska wyborny.

(Wiadomości bieżące.) Muzeum „des Souverains“ w Luwrze odebrało jako dar Cesarzowej *Eugenie* okno i cegłę więzienia, w którym siedział *Ludwik święty* w *Mansurah* w niższym Egipcie. Okno składa się z 14 diagonalnie na krzyż złożonych sztabów drewnianych; cegła niczem się nie odznacza. Od góry znajduje się napis: „Okno oderwane przez *Ferdynanda Lesseps* w roku 1859.“

Telegram z Paryża z dn. 31. lipca donosi, iż jenerał *Forey* dniem poprzednim wypłynął z Cherbourgu do Meksyku.

Włochy.

Turyń, 29. lipca. (Sprostowanie mylnych wieści.) Gazeta urzędowa ogłosiła następującą notę poselstwa szwajcarskiego w Turynie: „Gdy dziennik jeden ogłosił korespondencję z Szwajcaryi o niuemanym spisku 800 Szwajcarów, którzy zamierzali napisać na miasto Neapol, przeto poseł związku szwajcarskiego urzędowe z tego powodu robił poszukiwania, z których się okazało, iż spiszek podobny nigdy nie egzystował i nie egzystuje.“

(Stan rzeczy na półwyspie włoskim.) *Donau Ztg.* pisze: Każdy nawet nie zupełnie uważny dostrzegacz widzi, że na półwyspie włoskim ruch wzrasta, i że *Mazziniści* czy to na ławach parlamentu turyńskiego siedzący, czy w czerwonych bluzach śpieszący na stanowiska do Genuy, Liwurna, Palermo i Neapolu, coraz śmieiej i jawniej z zamiarami swemi występują. Na krańcu południa, w Sycylii przesadza się *Garibaldi* w mowach przeciw Cesarzowi *Napoleonowi* pomimo protestów konsulów francuskich i pomimo oddalenia prefektów i syndyków, którzy mu sprzyjali, nie mogąc się sprzeciwić; na północy w parlamencie turyńskim nie przestają na antyfrancuskich interpelacjach *Petrucellego*; *Mordini* znany z roli, którą odegrał jako sycylijski prodyktator pod dykturą *Garibaldeg*, i z działania, które rozwinął na czele demokratycznego stowarzyszenia w Genuy, *Mordini* nie lęka się wzywać parlamentu, aby zachowaniem się swoim zachęcał do powstania w prowincjach rzymskich, i interpeluje rząd, co zamysła uczynić na przykład powstania w odwiecznym mieście. *Ratazzi*, który z Paryża otrzymuje rozkazy względem postępowania, oniemiał na to pytanie z naiwnem postawione zachwalstwem, a jak się samo przez się rozumie, minister spraw zagranicznych nie zdobył się także ani na jedno słowo odpowiedzi. Jednak rzecz jeszcze nie skończona; pytanie postawione na posiedzeniu drugiej izby piemontkiej w dn. 27. b. m. doczeka się odpowiedzi na jednym z przyszłych posiedzeń, ponieważ wzniecone przez *Petrucellego* rozprawy nad polityką zagraniczną, dalej prowadzone być mają.

Gdy się to dzieje w parlamencie, prasa rewolucyjna nie próżnuje, i nawet w Turynie pod okiem ministerstwa, dziejnik podają długą odezwę wychodźców rzymskich, wzywając ludność rzymską do powstania. Jest to obowiązkiem Rzymian, wyraża się proklamacja, dokończyć dzieło rozpoczęte w r. 1848 $\frac{9}{10}$, inaczej bowiem Rzym i Włochy przepadną. Francuzów nie trzeba się obawiać, bo „Francya broni Papieża, i zastąpi go przeciw wszelkiemu napadowi z zewnątrz pochodzącemu. Oprze się nawet żądaniom gabinetu turyńskiego. Francya może uważać to jeszcze za swoją powinność. Ale nigdy siłą zbrojną nie będzie wspierać tyranii duchowieństwa przeciw ludowi rzymskiemu, gdy tenże istotnie postanowi tyranie obalić.“ Powiedziano dalej, że Rzym nie potrzebuje lękać się powrotnych strzałów francuskich; że nie chodzi o bezpośredni napad na Francuzów, lecz o wytepienie żołnierzy papieskich; że rząd turyński jako taki, nie może wspierać rewolucji i bez Francji do Rzymu dążyć, i że przeto Rzym sam powstać musi, aby mógł być sobie i Włochom oddany. Wezwanie to łatwo może skutkować przy zwłoce tylekroć zapowiadanych projektów *Garibaldeg*.

Jeszcze gwałtowniej *Mazzini* w manifestie wydanym do Neapolitanów pod tytułem „francuska okupacja Rzymu i dyplomacya“, wzywa Włochów do agitacji, do łączenia się z partją ruchu, do stanowczego zbrojnego wystąpienia. Tymczasem z innem stronnictwem ruchu w Neapolu, mają *Piemontanie* nie mało do czynienia, i tylko dla dokładności wspominać, że bandy kontrrewolucyjne mnożą się zoowu, a w ostatnich czasach tuż pod samym Neapolem, oprócz innych śmiałych czynów dokonały rozbrojenia gwardji narodowych całej okolicy.

Podług telegramu z Turynu z 31. lipca, *Garibaldi* udał się z Palermo do Messyny. *Pungolo* donosi, że w Palermo na obiedzie u *Palaviciniego* wniósł on toast kończący się temi słowy: „Rzym lub śmierć i to śmierć w Rzymie! Rzym z *Wiktorem Emanuelem* na czele!“

Niemcy.

Berlin, 30. lipca. (Rozprawy w izbie pruskiej.) Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych przyszło do żywej utarczki przy rozprawach nad pozycją budżetu „fundusze do dyspozycji ministeryalnej“, 31.000 talarów wynosząca; fundusze te przeznaczone są na subwencję gazety powszechnej pruskiej (*Stern Zeitung*) i innych pism półurzędowych. Pomimo kilkakrotnego przemówienia ministra skarbu p. v. d. *Heydt* i ministra spraw wewnętrznych p. *Jagow*, pozycya ta wykreślona została znaczną większością głosów. W ciągu rozpraw minister v. d. *Heydt* oświadczył, że suma ta na rok 1862 wydana już została, i podaną będzie izbie jako przekroczenie etatu, w roku zaś 1863 rząd podobniez sobie postąpi. Deputowany *opozycyjny* *Virchow* wystąpił z tego powodu z zarzutem, iż ministrowie mają zamiar złamania konstytucyi, zaś minister v. d. *Heydt* żądał od prezesa izby, ażeby tenże deputowany do porządku wezwany został. Prezes tego jednak nie uczynił, oświadczając, iż oczekiwać musi złożenia stenograficznego raportu, z którego dopiero przekona się, czyli p. *Virchow* słów tych użył lub nie.

Również żywe były rozprawy przy pozycji budżetowej „poselstwo pruskie w *Darmsztadzie*“. *Opozycya* żądała wykreślenia tej pozycyi, twierdząc, iż utrzymanie poselstwa w *Darmsztadzie* jest zbyt kosztownym, sprawy bowiem pruskie w *Wielkiem Księstwie Heskiem*

z Frankfurtu nad Menem kierowane być mogą. Pozycja ta jednak utrzymana została.

(Książę Bernhard sasko-wejmarski †.) Dnia 30. lipca umarł w kapielach w Liebenstein książę Bernhard sasko-wejmarski, stryj obecnie panującego księcia Weimarskiego. Służył on w saskim wojsku pod Wagram i w kampanii 1814 r., później był długi czas generałem w służbie holenderskiej, zaś w roku 1825 i 1826 odbył podróż po Ameryce północnej w towarzystwie znanego naturalisty, profesora Luden, który dziennik tej podróży wydał.

Gazeta wiedeńska podaje następujący telegram:

Berlin, 1. sierpnia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów zatwierdzono wszystkie kwestye porządku dziennego, po większej części traktaty handlowe, między innymi traktaty z Francją, i przyjęto je prawie bez dyskusji.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 1. sierpnia. (Reorganizacja władz.) *Dziennik Powszechny* donosi: Najjaśniejszy Pan na wniosek rady stanu Królestwa, przez jw. b. p. o. namiestnika przedstawiony, rozkazać raczył: jednocześnie z reorganizacją władz na zasadach decentralizacji, rozważyć i tę w związku z nią będącą kwestyę, czy i jak dalece przywrócenie trzech istniejących poprzednio rządów gubernialnych: Podlaskiego, Kieleckiego i Kaliskiego, odpowiadać może widokom lepszej administracji i korzyściom skarbu.

Rosya.

Petersburg, 26. lipca. (Podróż cesarstwa.) *Poczta północna* podaje następujące depeze telegraficzne:

Ryga, 11. (23.) lipca. Powracając z Mitawy, Ich cesarskie Moście przebyli granicę pomiędzy Kurlandją a Lifflandją 10. lipca o godzinie 8 $\frac{1}{2}$, a przybyli do Rygi o godzinie 10 wieczorem. Całe miasto było iluminowane. Towarzystwa śpiewaków rygskich, wyprawiły w dziedzińcu pałacowym serenadę dla Ich cesarskich Mości.

Ryga 11. (23.) lipca. Ich cesarskie Moście wyjechali dziś o godz. 10. rano do Seegewolde i Cremon.

Ryga 12. (24.) lipca. Ich cesarskie Moście szczęśliwie przybyli wczoraj o godz. 1. po południu do Seegewolde, gdzie obiadowali. Po obiedzie odbył się spacer w powozach aż do Kronenberg, i po nowo-zbudowanej drodze do Cremon. Tu był spacer, iluminacja z feierwerkami, koncert i kolacja, która przeciągnęła się do 1 po północy. Ich cesarskie Moście przepędzili noc w Cremon.

Ryga 13. (25.) lipca. Ich cesarskie Moście powrócili wczoraj wieczorem do Rygi, odbywszy przejazdkę do tak zwanej lifflandzkiej Szwajcaryi, gdzie odwiedzili majątki Seegewolde, — hrabiego Borchy i Cremon. — Księcia Lievena. Dziś Ich cesarskie Moście na parowcu *Standart* udali się do Libawy.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 20. lipca. (Uchwały ministerjalne. Wiad. bież.) Ostatnich dni zapadło w ministerjum kilka uchwał, które sprawiły dobre wrażenie. Z tych godnym jest wspomnienia, zjednoczenie dwóch municypalności miasta Fokschan, które przez rzeczkę Milków stanowiącą granicę między Mołdawią i Wołoszczyzną jest podzielone na dwie części, na Fokschan Mołdawskie i Wołoskie.

Na propozycję rządu serbskiego uchwalono zaprowadzić bezpośrednio komunikację telegraficzną z Serbią, a to z Negotian na Kladowę do Turu Severin, w którym to celu stosowne ządanie kredytu ma być niebawem izbem przedłożone.

Prefekt z Argesch, który na zlecenie prokuratora tamtejszego trybunału otworzył korespondencję pana Rosetti z panem Bratiano, został istotnie w skutek licznych napastowań z posady oddalony, lecz przeniesiono go na korzystniejszą do Teleormann, co można uważać jako nagrodzenie go za czynek wzmiankowany. Niemniej przeto pan Rosetti zaniósł do sądu skargę przeciw prokuratorowi Deschlin, jako też prefektowi Kirizesko.

Z **Belgradu** pod d. 1. sierpnia drogą telegraficzną donoszą, że według depezy przez Velika Effendi Baszę otrzymanej, mają odbywać się układy parlamentarne pomiędzy wys. Portą a księciem Mikołajem Czernogórskim.

Grecya.

(Obawa wyładowania ochotników. — Wiadomości bieżące.) Depesza telegraficzna z **Aten** z 24. lipca na Tryest donosi, że w stolicy greckiej obiegają pogłoski o zamierzanym wyładowaniu ochotników, i kilka parostatków rządowych otrzymało rozkaz krząć u wybrzeża.

W samej stolicy, chociaż jest spokojna, przeciągają liczne patrole. Codziennie udają się ztamtąd młodzi ludzie do Genuy.

W Syrze zrobiono znaczną składkę na podpułkownika Artemisa, byłego szefa powstańców w Nauplii, a córkę jego uwielbiają powszechnie.

Tureya.

Najnowsza poczta lewantyńska na Tryest przywiozła następujące wiadomości:

Konstantynopol, 26. lipca. Derwisz i Abdi Basza otrzymali order Osmanie pierwszej klasy. Włoski poseł Caracciolo przybył tutaj, ale ponieważ nie doręczył dotąd swoich listów wierzitelnych, zastępuje go Greppi przy konferencji. Wszyscy Bułgarowie, którzy emigrowali do Rosyi, powrócili już do kraju. Ismail Basza

mianowany został gubernatorem Tessalii. Wicekról Egiptu ofiarowa Porcie 12.000 strzelb Miniego. Francuski konsul w Skodarze miał przerwać stosunki z tamtejszemi władzami, i swoich krajowców oddać pod opiekę Konszula włoskiego, ale margr. Moustier miał zganić to postępowanie.

Ameryka.

Nowy Jork, 19. lipca. (Wyładki wojenne.) Donoszą, że Prica udał się na Mississippi do Arkansas. Jenerał Curtis przybył szczęśliwie do Helena Arkansas. Unioniści zwyciężyli w kilku mniejszych potyczkach w Arkansas. Jenerał Pope wszedł do Gordonsville, i zniszczył koleje żelazne między Orange, Aleksandrią, i Virginią. Mówią, że zabierze znaczną część zapasów przeznaczonych dla konfederacji w Richmond. Wojska konfederacji zajęły Cynthianę i Henderson w Kentucky, i Newbourg w Indyanie, opuścili zaś Murfreesborough, i ustąpili do Chatranoga. Vicksburg trzyma się jeszcze.

Kronika.

(Przestępstwa targowe.) Urząd targowy i cymentniczy miasta Lwowa ukarał w drugiej połowie lipca 1862 początki aresztowaniem lub też konfiskatą podejrzanych artykułów:

Osób 13 za przekupstwo.

„ 5 za niedozwolony handel.

3 3 za inne przekroczenie targowe.

Prócz tego ważył i przeglądał wszelkie gatunki pieczywa u tutejszych piekarzy, i przekonał się, że były w ogóle dobre.

Z **Krakowa** donoszą: Oprócz innych znakomitości, nawiedzili teraz Kraków: Autor, zarazem prof. uniwersytetu Lwowskiego Dr. Antoni Małeckki, który obecnie pracuje nad biografią Słowackiego, według listów tegoż poety do matki pisanych; historyk Ang Bielowski ze Lwowa, i pan Kazimierz Jarochowski z Poznania, który zbiera materiały do studyów historycznych nad epoką dynastji Saskiej w Polce, i króla St. Leszczyńskiego. „Bukowina“ donosi z Czerniowiec pod d. 30. lipca:

Dnia wczorajszego o godzinie 10 minucie 56 w nocy widzieliśmy na niebie wiele zajmujące zjawisko. Cała okolica zajaśniała nagle jak w óród pełni księżycy, kula ognista z ogonem (tak zwany smok ognisty) na kształt rakiety przesunęła się z zachodu na wschód, przez konstelację orla gdzie najprzód dostrzeżoną została, i przez konstelację delfina. Całe zjawisko trwało 7 sek. W dziesięć minut po zniknięciu kuli ognistej dał się słyszeć huk, podobny do dalekiego grzmotu. Zjawisko to widziało nie tylko wiele ludzi w Czerniowcach ale i w okolicy mianowicie na Storczy.

Z komitetu do urządzenia loteryi fantowej w celu wsparcia Nadwiślań, otrzymaliśmy następujące zawiązanie z d. 26. lipca 1862:

Ponieważ termin do odbierania fantów Tarnowskiej loteryi fantowej w celu wsparcia Nadwiślań urządzonej do 15go lipca b. r. wyznaczony, już upłynął, a jeszcze niejaka ilość nieodebranych fantów pozostała, których komitet dłużej przechowywać nie może, dlatego wzywa komitet niniejszem posiadaczy wygrywających losów, aby wygrane fany najdalej do 15. sierpnia b. r. odebrali, a to tem pewniej, że w przeciwnym razie po upływie tego nowego terminu, nieodebrane fany, za darowane na korzyść Nadwiślań uważane i sprzedane będą.

Wiadomości handlowe.

Andrychów, 1. sierpnia. Od 16. do 31. lipca 1862 sprzedawano na naszych targach w przecięciu meo pszenicy po 4zł. 60c.; żyta 3zł. 50c.; jęczmienia 2zł. 25c.; owsa 1zł. 55c.; ziemniaków 1zł. Cetnar siana po 90c. Za sąg drzewa twardego płacono 4zł. 50c., miękkiego 3zł. 50c. Funt mięsa wołowego kosztował 16c. w. a. Hreczki, kukurudzy, wełny i nasienia konieca nie było w handlu.

Ostatnie wiadomości.

Telegram z **Turynu** z dnia 1. sierpnia (na Paryż) donosi, że Garibaldi spodziewany jest w Mesynie. Zwerbowani ochotnicy ściągają się w Corleone. Słychać, że do Palermo przybył okręt amerykański z ładunkiem broni. Pułkownik Acerbi, intendent armii południowej, został aresztowany. Rząd rozwija energiczne środki, by przeszkodzić ekspedycji. Wojska francuskie ustąpiły z Frosinone do Rzymu. — Z tych doniesień pokazuje się, że zamierzona wyprawa Garibaldeggo musi być już bardzo bliską wykonania, chociaż dotąd nie wiadomo jeszcze z pewnością, jaki ma być cel tej wyprawy; dzienniki utrzymują bowiem teraz, że Garibaldi nie ma właściwie zamiaru wyładować w państwie rzymskiem, lecz chciałby pierwaj wywołać powstanie w Rzymie, i dopiero wtedy, gdyby w to wnięszali się Francuzi, pospieszyć na pomoc powstańcom. Jakoż istotnie używano w ostatnich czasach wszelkich środków w Rzymie, aby wywołać powstanie; ale wszelkie zabiegi były dotychczas bezskuteczne.

Także i w Medyolanie ma panować ruch niebezpieczny, i ostatnimi czasy aresztowano tam wiele osób, między nimi kilka z wyższych stanów. Skutkiem tego ma panować w mieście wielkie wzburzenie, a szlachta, protestując przeciw uwięzieniu swoich przyjaciół, oświadczyła, że wyjedzie z kraju, jeśli te przesładowania nie ustają. Bardzo licznie krążą też w Medyolanie proklamacje Mazzinistów i nieprzyjazne rządowi odezwy, w których przebija się także wielka nienawiść ku Francuzom. Prefekta miasta zniewazono w przejeździe do teatru, pospółstwo zaczepia po ulicy urzędników i żołnierzy i musiano od kilku dni skonsygnować połowę załogi w koszarach.

